

Napełnijcie wszystkie swoje czyny miłością

Dyskurs Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszony 14.04.2001 r. w Brindawanie

*Jeśli porzucisz pychę, staniesz się drogi wszystkim ludziom;
Jeśli pokonasz gniew, uwolnisz się od zmartwień;
Gdy zapanujesz nad pragnieniami, osiągniesz pomyślność;
Szczęście zdobędziesz tylko wtedy, gdy zniszczysz chciwość.*

Ucieleśnienia miłości!

Dopóki człowiek jest dumny i zarozumiały, nikt nie będzie go kochał, łącznie z żoną i dziećmi. Mogą udawać, że go kochają, ale nie jest to prawdziwa miłość. Przyczyną jest to, że pycha i ostentacja są przeszkodą dla miłości. Dopóki człowiek będzie miał w sobie gniew, nie uwolni się od cierpienia. Jeśli chce to zrobić i osiągnąć pokój, musi pozbyć się gniewu. Ktoś, kto rozwija pragnienia, nie osiągnie szczęścia. „Mniejszy bagaż to większy komfort”. W tej podróży życia waszym bagażem są pragnienia. Musicie je ograniczyć, aby spokojnie żyć. Człowiek chciwy nie osiągnie powodzenia. Będzie szczęśliwy, bogaty i pełen błogości wtedy, gdy porzuci chciwość.

Dzisiejszy dzień oznacza początek Nowego Roku. Wiele takich dni minęło. Człowiek oczekuje, że nowy rok przyniesie jemu i światu pokój, szczęście i pomyślność. Lecz pomyślność świata zależy od postępowania i zachowania człowieka. Postępowanie człowieka zależy od jego umysłu. Natura umysłu zależy od myśli. Świat rozkwitnie tylko wtedy, gdy myśli człowieka będą oparte na prawdzie. Ktoś, kto dąży do pomyślności świata, musi dopilnować, aby jego myśli i czyny były zgodne z jego aspiracjami.

Dobro i zło, radość i smutek, zasługa i grzech zależą od działań człowieka. Jakie działanie, taki rezultat. Jednak dzisiaj człowiek ignoruje prawo działania i postępuje tak jak chce. Łatwo jest angażować się w grzeszne działania, lecz bardzo trudno jest znieść złe rezultaty, jakie przynoszą. Upaniszady głoszą: *Tasmai namah karmane* – pozdrawiaj działanie. Powinniście ofiarować pozdrowienie działaniom, jakie wykonujecie, aby stały się święte, przyniosły wam dobre imię i przyczyniły się do pomyślności świata. To jedna z najważniejszych zasad kultury Bharatu. Od niepamiętnych czasów Bharatijowie okazują szacunek działaniu przed jego podjęciem, czy jest ono znaczące czy nieistotne. Tancerka składa wyrazy uznania założonym obręczkom przed rozpoczęciem występu. Muzyk grający na tabli wyraża dla niej szacunek przed koncertem. Tej praktyki przestrzegają nie tylko ludzie wykształceni. Nawet niewykształcony kierowca składa pokłon kierownicy zanim zacznie prowadzić pojazd. To świętość, jaką nasza kultura nadaje działaniu.

Ofiarujcie namaskar (pозdrowienie) działaniu, jakie wykonujecie. Czym jest namaskar? Porzuceniem poczucia ego. Jednak dzisiaj ta starożytna kultura poszła w zapomnienie, a człowiek postępuje zgodnie z własnymi kapryсами i upodobaniami. W konsekwencji naraża się na nieopisane cierpienie. Czuje się nieszczęśliwy, gdy musi stawić czoła skutkom swoich złych czynów, lecz zanim je podejmie, nie stara się dociekać, czy są one dobre czy złe. Używajcie zdolności rozróżniania przed rozpoczęciem każdego działania. Nie śpieszcie się. „Pośpiech

przynosi stratę, strata powoduje zmartwienie, więc nie śpiesz się”. Człowiek zaznaje radości lub smutku w zależności od wykonywanych działań. Nowy Rok nie niesie ze sobą ani radości ani smutku. Człowiek stawia czoła skutkom swoich czynów. Dlatego powinien wypełniać prawe czyny. Musicie zaangażować się w takie działania, które będą pomocne innym.

Pewnego razu król Aśoka obchodził urodziny i wszyscy jego królowie wasale obdarowali go majątkiem, który zebrali od mieszkańców w swoich królestwach. Lecz król Magadha nie ofiarował żadnego daru. Król Aśoka zapytał go, dlaczego przyszedł z pustymi rękami. Władca odpowiedział: „O królu, w tym roku moje królestwo walczyło z wielką suszą, klęską głodu i powodzią. W konsekwencji moi poddani ogromnie ucierpieli z powodu braku jedzenia, wody i schronienia. Aby złagodzić ich cierpienie, wydałem wszystkie pieniądze, które zebrałem z podatków. Zapewniłem wodę pitną, zbudowałem szkoły, aby kształcić dzieci i założyłem szpitale, aby leczyć chorych. W rezultacie nie mam niczego, co mógłbym ci ofiarować”.

Króla Aśokę bardzo ucieszyła odpowiedź władcy. Wezwał go do siebie i powiedział: „O królu, to, co zrobiłeś, jest niezwykle chwalebne. Woda podtrzymuje życie, edukacja rozwija intelekt, a opieka medyczna jest niezbędna dla zachowania dobrego zdrowia. Wykonałeś wspaniałą służbę dla swojego ludu, zapewniając mu podstawowe udogodnienia. Z radością zauważam, że zrobiłeś to wszystko bez najmniejszego śladu egoizmu i jako ofiarę dla Boga”. Zwracając się do innych zgromadzonych władców, król Aśoka oświadczył: „Wielu ludzi krytykuje rząd za zbieranie podatków. Ale jak inaczej rząd miałby zdobywać pieniądze? W jaki sposób bez środków finansowych rząd rozpocznie realizację projektów pomocy społecznej? Dlatego musi zbierać podatki. Jednak trzeba dopilnować, aby te środki przeznaczyć na pomoc ludziom. To jest prawdziwa służba”.

Dzisiaj ludzie mówią o oddaniu bez właściwego rozumienia jego znaczenia. Nie chcę waszego oddania; pragnę waszej transformacji. Czym jest oddanie? *Paropakarartam idam śariram* – przeznaczeniem tego ciała jest służenie innym. Musicie zrozumieć, że ciało jest środkiem do służenia innym i zaangażować się w takie działania, które będą pomocne innym i przyniosą im radość. Podejmijcie postanowienie, aby kroczyć ścieżką służby. Niektórzy ludzie w imię oddania pozwalają sobie na nieistotne działania i marnują swój czas. Prawdziwe oddanie polega na wykonywaniu działań, które uświęcają czas. Nie proszę was, abyście służyli całemu światu na wielką skalę. Wystarczy jeśli macie Boga w sercu i służycie na miarę swoich możliwości.

*Ani przez pokutę, ani przez pielgrzymkę,
ani przez studiowanie świętych pism, ani przez dżapę
człowiek nie pokona oceanu życia.
Może to osiągnąć jedynie przez służbę pobożnym ludziom.*

Ścieżka służby jest ważniejsza od wszystkich innych praktyk duchowych, takich jak dżapa, dhjana i joga. Sprawicie radość Bogu tylko dzięki służbie. *Deho dewalaja prokto dźiwo dewa sanathana* – ciało jest świątynią, a jego mieszkańcem jest Bóg. Dlatego traktujcie każde ciało jak świątynię. Bądźcie niezachwianie przekonani, że Bóg mieszka w każdym ciele w postaci atmy. Nie ma takiego miejsca, w którym Bóg by nie istniał. On przenika wszystkie nazwy i formy. *Sarwatah panipadam tat sarwatokshi siromukham, sarwatah śrutimaloke sarwamawrutja tiszthati* – rękami, stopami, oczami, głowami, ustami i uszami przenikającymi wszystko, On przenika cały wszechświat. Wszelkie działania, jakie podejmujecie, wykonujcie jako ofiarę dla Boga.

Ciało składa się z pięciu żywiołów i musi umrzeć tego lub innego dnia. Lecz w tak nietrwałym ciele istnieje wieczna boskość w postaci atmy. Wszechobecna boskość jest znana jako świadomość, której ograniczona forma zamieszkuje ciało jako sumienie. Świadomość i sumienie mają taką samą wartość, różnią się jedynie ilością. Wodę z oceanu możecie zebrać w dzbanku i w zbiorniku. Zgromadzona w nich woda różni się jedynie ilością, lecz stopień jej zasolenia jest taki sam. Ciało można porównać do dzbanka; wszechobecna boskość istnieje w nim jako sumienie. Świadomość przenika cały świat. Na tej podstawie Wedy głoszą: *Sarwam khalwidam brahma* – w istocie wszystko to jest brahmanem. Na tym świecie nie ma materii, której nie przenikałby brahman. Wszyscy jesteście ucieleśnieniem kosmicznej boskości. Chociaż cały czas widzicie Boga, uważacie, że Go nie dostrzegacie. To oznaka waszej słabości. Miejcie silną wiarę, że ciało jest świątynią. Czy ktoś wykorzystuje świątynię do nieświętych celów? Dlatego czyńcie właściwy użytek ze swojego ciała. Świątynia ciała ma wiele drzwi, lecz bardzo ważne są drzwi zmysłów, takie jak uszy, oczy i usta. Nie pozwólcie, aby przez te drzwi jakiegokolwiek zło wkradło się do waszego ciała i umysłu.

*Nie patrz na to, co złe; patrz na to, co dobre.
Nie słuchaj tego, co złe; słuchaj tego, co dobre.
Nie mów o tym, co złe; mów o tym, co dobre.
Nie czyń tego, co złe; czyń to, co dobre.
Nie myśl o tym, co złe; myśl o tym, co dobre.
To jest droga do Boga.*

Bezpieczeństwo i świętość ciała zależy od czynienia właściwego użytku z pięciu zmysłów. Kultura Bharatu uczy dziewięciu ścieżek oddania w celu uświęcenia zmysłów. Są to: śrawanam (słuchanie), kirtanam (śpiewanie), wisznusmaranam (kontemplacja Boga), padasewanam (służenie Jego lotosowym stopom), wandanam (pozdrowianie), arczanam (oddawanie czci), dasjam (służenie), sneham (przyjaźń) i atmaniwedanam (poddanie się). Powtarzajcie imię Boga i czyńcie wszystko dla dobra innych. *Karmanubandhini manuszja loke* – na tym świecie człowiek jest związany działaniem. Waszym życiem kieruje działanie. Nie możecie bez niego żyć ani przez chwilę. Niech każde wasze działanie będzie modlitwą do Boga. To prawdziwa i odwieczna droga, jaką zalecają Upaniszady i jaką zawiera modlitwa *Thasmai namah karmane*. Musicie ofiarować modlitwy Bogu w postaci działania po to, by sprawił, abyście mogli wypełniać szlachetne czyny, które są pożyteczne dla wszystkich i prowadzą do pokoju na świecie.

Przeznaczeniem ludzkiego ciała jest służenie innym, a nie popełnianie egoistycznych czynów. Ponieważ egoizm stał się nieodłączną częścią waszego życia, angażujecie się w wiele grzesznych działań. Pozbądźcie się egoizmu, podejmijcie bezinteresowną służbę. Porzućcie przywiązanie do ciała. Przywiążcie się do jaźni. Zrozumcie, że ta sama jaźń (atma) istnieje w każdym. Chociaż widzicie tu wiele świecących żarówek, to prąd, który przez nie płynie, jest ten sam. Ciała są jak żarówki; zasada atmy to obecny w nich prąd. Z takim poczuciem jedności dokładajcie starań, aby złagodzić cierpienie bliźnich.

Mędrzec Wjasa przedstawił esencję 18 puran w sentencji: *Paropakaraja punjaja, papaja parapidanam* – człowiek zdobywa zasługi, służąc innym, a popełnia grzech, raniąc ich. Dlatego zawsze pomagajcie, nigdy nie krzywdźcie. Nie ma większej sadhany (praktyki duchowej) niż ta. To podstawa samorealizacji!

Jaźń to nic innego jak zasada atmy. Istnieje tylko jedna jaźń. Dlatego mówi się: *Ekam ewa adwitijam Brahma* – Bóg jest jednym bez drugiego. To dość zaskakujące, że człowiek nie jest w stanie uwierzyć w tę zasadę jedności. Wierzy w to, co nadaje telewizja i radio, ale nie wierzy w jaźń. Ten, kto nie wierzy w jaźń, jest w istocie ślepy. Na tym świecie nie istnieje nic, oprócz atmy. Każda istota jest ucieleśnieniem boskości. *Sarwa džiwa namskaram keszawam pratigacati* – kogokolwiek pozdrawiacie, dociera to do Boga! Podobnie, kogokolwiek krytykujecie, krytyka także dochodzi do Boga. Zatem nie krytykujcie ani nie nienawidźcie nikogo.

Jest wielu ludzi, którzy podejmują praktyki duchowe, takie jak dżapa, dhjana i joga. Bez wątplenia są to święte działania i można je wykonywać. Jednak bardzo ważne jest to, aby rozpoznać zasadę jedności. Jest tylko jeden Bóg i jest On wszechobecny. Dlaczego nie możecie uwierzyć w tę wszechobecną boskość? Jesteście gotowi uwierzyć tym, którzy sprowadzają was na złą drogę. Lecz nie wierzycie tym, którzy wskazują wam właściwą drogę. Jest to wpływ epoki kali i skutek dzisiejszej edukacji. Dzisiejsza edukacja ogranicza się wyłącznie do wiedzy książkowej, która jest jedynie wiedzą powierzchowną. Jest tylko jedna książka, jaką musicie przestudiować – ten świat. Zamiast przyswajając sobie lekcje z tej wielkiej księgi świata, ograniczacie się do małych podręczników. Jaki jest z nich pożytek? Nie zadowalajcie się samą wiedzą książkową. Starajcie się zdobyć wiedzę praktyczną. Tylko wtedy wasze życie znajdzie spełnienie.

Ucieleśnienia miłości!

Miłość istnieje w każdym człowieku. Miłość jest Bogiem, żyjcie w miłości. Skoro macie w sobie taką świętą miłość, dlaczego nie potraficie przekształcić jej w działanie?

*Zaczynaj dzień miłością,
spędzaj dzień z miłością,
wypełniaj dzień miłością,
zakończ dzień miłością.
To jest droga do Boga.*

Są tacy ludzie, którzy nienawidzą nawet swoich rodziców. To poważny błąd. *Matru dewo bhawa, pitru dewo bhawa, aczarja dewo bhawa, atithi dewo bhawa* – czcij matkę, ojca, nauczyciela i gościa jak Boga. Jak ktoś, kto nie szanuje rodziców, może oddawać cześć Bogu? Nikt nie dorówna matce w przekazywaniu świętych nauk dzieciom. Być może słyszeliście opowieść o Abrahamie Lincolnie. Ponieważ urodził się w ubogiej rodzinie, nie miał nawet odpowiednich ubrań, które mógłby nosić. Gdy chodził do szkoły, koledzy naśmiewali się z niego. Lincoln nie mógł znieść tych upokorzeń. Któregoś dnia ze łzami w oczach poskarżył się matce: „Matko, moi szkolni koledzy naśmiewają się z mojego ubrania. Patrzą na mnie z góry i mówią, że nie zasługuję na ich towarzystwo”. Wówczas matka powiedziała Lincolnowi: „Synu, jesteś świadom naszej sytuacji finansowej. Dlatego nie zważaj na to, co mówią inni. Zachowaj szacunek dla samego siebie. Rozwijaj wiarę w siebie, która obdarzy cię wszelkim bogactwem i wszelką pomyślnością”. Od tamtego dnia zgodnie ze wskazówkami matki, Lincoln nabierał wiary w siebie, zachowywał szacunek dla samego siebie i wreszcie został prezydentem Ameryki. Chociaż urodził się w ubogiej rodzinie, osiągnął taką wysoką pozycję tylko dlatego, że miał wiarę w siebie i szacunek dla samego siebie, który obdarza łaską. Nie popadajcie w przygnębienie, jeśli inni was krytykują i wyśmiewają. Myślcie, że wszystko, co się dzieje, jest dla was dobre. Gdy tylko rozwinięcie taki spokój, nie będzie kogoś większego niż wy.

Ucieleśnienia miłości!

Okazujcie szacunek, a będziecie szanowani. To, co dacie innym, wróci do was. Musicie stawić czoła odbiciu, reakcji i oddźwiękowi swoich czynów. Wszystko, łącznie z urzeczywistnieniem Boga, zależy od waszych działań. Dzisiaj jest początek Nowego Roku, lecz nie niesie on ze sobą niczego nowego. Dzisiaj nie różni się od wczoraj. Jeśli teraz czynicie dobro, to w przyszłości zbierzecie plon dobrodziejstw. Dlatego uświęcajcie swoje czyny. *Na karmana na pradżaja dhanena tjagenajke amrutattwamanasu* – nieśmiertelności nie można osiągnąć przez działanie, przez potomstwo ani przez bogactwo. Można ją osiągnąć tylko przez poświęcenie! Błogość, jaką czerpicie z poświęcenia, jest wieczna. To jedyne prawdziwe bogactwo, które nigdy nie zmaleje! Aby zdobyć takie trwałe bogactwo, poświęcajcie czas na kontemplowanie Boga. Boskość przenika wszystko to, co widzicie, słyszycie i czujecie. Skoro przebywacie w stałym towarzystwie wszechobecnej boskości, to dlaczego się niepokoiacie i boicie? Dlaczego się lękasz, skoro ja tu jestem (głośne oklaski)? Niczego się nie bójcie, ponieważ Bóg jest w was, z wami, nad wami, pod wami i wokół was. On podąża za wami jak cień. Nie zapominajcie o Nim. Ateiści mogą mówić, co chcą. Jeśli macie wiarę, Bóg was ochroni wszędzie, gdzie będziecie – w lesie, na niebie, w mieście czy na wsi; na szczycie góry czy pośrodku głębokiego oceanu.

Dzisiaj miasta stały się ośrodkami skażenia i niepokoju. Wszystko jest skażone, tak jak umysł człowieka został skażony. Jeśli umysł będzie czysty, wszystko inne stanie się czyste. Tak więc oczyśćcie umysł. Wypędźcie wszystkie zmartwienia. Jaki jest pożytek z rozmyślenia o przeszłości? Przeszłość to przeszłość, zapomnijcie o niej. Przyszłość jest niepewna. Jaka jest pewność, że dożyjecie jutra? Nie martwcie się o przyszłość. Bardzo ważna jest chwila obecna. To wszechobecność, a nie zwyczajna obecność. Dlatego wykorzystajcie jak najlepiej chwilę obecną i bądźcie szczęśliwi.

Studenci i wielbiciele!

Oddanie nie oznacza jedynie czytania świętych tekstów i odprawiania rytuałów. Możecie kontynuować te praktyki, lecz zawsze utrzymujcie serce święte. Niezależnie od tego, co się wydarzy, dopilnujcie, aby wasza wiara nie chwiała się. Wszystko to, co ziemskie, przychodzi i odchodzi jak przepływające chmury. Jednak zasada miłości przychodzi i wzrasta. Nie ma innego Boga niż miłość. Miłość jest waszym życiem, waszym przyjacielem, waszym krewnym i waszym pokarmem – miłość jest dla was wszystkim. Serce, które jest pełne miłości, nie będzie skażone. Miłość jest słodka. Gdy tylko napełnicie serce miłością, nie dopuścicie do siebie trucizny w postaci zła.

Ucieleśnienia miłości!

Ponieważ nie jesteście świadomi świętości miłości, marnujecie ją i kierujecie ku sprawom doczesnym. Miłość jest największym bogactwem i skarbem. Niech miłość wypełnia cały świat. Jedynie miłość ochroni ten kraj i sprawi, że będzie się dobrze rozwijał. Niech miłość wypełnia każdy wasz czyn. Miłość daje święte nagrody.

Tłum. Dawid Koziół

Źródło: <http://www.sssbpt.info/ssspeaks/volume34/sss34-07.pdf>